

Pars prima de vniuerso

scit eis plato vires hmōi ergo nō posuit eas eē veras animas hūanas cū fm vita tē aīe hūane vires hmōi habeant z quasi nihil eisdē creuerit inter angelicas substācias spirituales z aīas nras in pfectiōe sciētiarū z virtutū creatas nō soluz pfectibiles. Quare fm ipm nulla ē differētia scōz specie inter aīas nras z substas angelicas z spūales. Et iste error ē apud quosdā erroneos vsq; adhuc q dicit aīas nras nō eē nisi angelos q de celo fere ab inicio mūdi cecidisse creduntur. Manifestū autē ē tibi ex alijs q virtus intellectiua p se z in eo q talis nec ē in corpe nec opaf p corp? Quare ppter vllō modoq; ē p se corpi vnibilis q igr anima hūana vnibilis est corpi ex pte aliarū viriū ē. Quare si anime nre naturaliter nō sūt vires hmōi n sūt vnibiles corpi: poribus naturaliter si ē neq; angelice substācie spirituales. Quare positio ei? ex necessitate impossibilis ē. Sic ei vires hmōi naturaliter vnibiles faciunt animas nras corpi? Sic pūatio naturalis hmōi viriū naturaliter inunibiles faciūt angelicas sbstācias spūales z vnibiles hūanis corpi bus. Et ista ratō fundata ē sup duas radices q sūt causalitas z pportionalitas. De hoc aut alias audies cū faciā p̄sideratōes et inq̄sitionē de eo q dicit hmōi substācie hoc ē angelice z spūales assūere corpa z appare in illis videlz an ipossibile sit an nō. Manifestū igr tibi d; eē ex hīs q sermo platōnis nō ē fmo naturalis de hūanis aīab? videlz sermo q posuit eas creatas eē seorsū a corpi bus. imo valde ē circa naturā animaz iparū. z ipse etiā ordo nature p̄tradicit eidē. Ordo ei nature causal nō ē cū sit vniuersalis at; pperuus. Quia igr iste vires animarū nraz p̄us efficiūtur in nobis vniuersaliter at; pperuo q; vires aīarū nraz sublimēs z nobiles. Idē aut ordo ē pfectibilitū qui est z pfectoziū. Manifestū ē igr q nō p̄us sūt vires nobiles aīarū nostrarū q; vires earū inferiores q in corpi bus z p corpa operaf. Quare nō p̄us sūt aīe nre i perfectionib? viriū illarū q; istarū nec p̄us in virib? istis siue cū eis q; in istis z cū istis qn potius si locū haberēt hic p̄us et posterius p̄us essent in istis inferiorib? z cū illis q; cū istis z i istis. Ampli? dubitari nō p̄t qn oculus in quā rū oculus sit natus z fabricat? ad videndā z nō expiandā vel purgandā virtutē visibilē z ita ē de toto corpe. Quare ipa natura

mēbroz singulorū hoc testificaf qre et natura totius corpis at; figura. hoc ipm testificatur de se q in admixtū ē tanq; organū eius puenientissimū toti aīe hūane z hoc per naturā. Un igr ista falsitas vanissima q in carcerē z penalē vel expiatoriū sit corpus humanū anime sue totaliter. Ampli us. certū ē generationē in hoibus et alijs animalib? generationē eē vniuersales; q oēs et singuli generātur at; perpetuo hoc ē vsq; in finē cursu vno nō mutato currentē. Descēsus igr animarū aut ē per hunc modū videlz vt sit ordinatus z currēs per successiones generationū corpm humanū aut nō. Si sic nō ē igr casus aut p̄cipitatio earū siue deiectio ex alto steltarū. Cas? em in culpā nihil hab; ordinis nisi diuine iusticie z hūc habet ad penā p̄cedit em penā per diuinā iusticiā vel q ē veri? ac magis pueniēs eā seqtur pena ex ordie diuine iusticie quē admodū effectus causam suā.

Ampli? Cuiusmōi culpa animarū est hec q expiāda ē i corpi bus z vtrū equal in oibus an ineqlis. Desideriū ei incorporādi nō ē culpa aliqua cū sit naturale maxime qntū ad inferiores vires. Si ei et? visibilis desiderat oculum vt in eo z p ipm p̄ficiat qntū ad operatiōes visibiles vel vt etiā ipa perficiat oculū cui? nata ē eē pfectio z a qua natus ē oculus p̄fici z nihil; inordinatū aut culpabile hmōi desiderū quare nec anime p̄t hmōi desiderū culpabiles in aliquo sūt z ppter hoc neci digētes erūt expiatiōe aliqua. Si vō dixerit q corpales delicias p̄cupinerūt cū eēt in stellis sic et hmōi p̄cupiscētia. fuit i eis i ordinata at; culpabiles Quis dubitat qn pueniēt? expiarē i locū qb? phibite eēt ab eis z oī mō eis inaccessibiles q; i corpi bus in qb? eas quodā mō necesse habēt. nō solū p̄cupiscere. S; etiā plurimū seqz exgrere. Amp. In corpi? incessanter eas p̄cupiscunt z hoc est eis a pte corpi nec possūt a se p̄cupiscere hmōi p̄cupiscētia dū in eis sūt ex hoc igr oritur z sequitur incōueniētia multa. Primū q; si hmōi cōcupiscere culpabile et expiabile iudicabit creator quāto fortius iudicare debuit ipm exgrere delicias hmōi z eis immergi. Nō debuit igr animas hūanas in corpi? icludere in quib? nō solū a p̄cupiscendo nō desisterent. S; etiā poti? voluptates anime hūane p̄cipites abiret. Secundo quō culpā cōcupiscēdi expiare p̄t